

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sermones magistri Nicolai deniise sacre pagine professoris

Sermones Estiuales De Tempore

Denisse, Nicolas

[Augsburg], 1510

VD16 N 1513

Sermo secundus

urn:nbn:de:hbz:466:1-30616

Sermo secundus

Petite et acci.

zē. Qui ar pmaserit i lege p. li. z pma. i ea: nō au. ob. fa. sed fa. hic de. i factō sus erit. Jac. j. Qui talē petit z accipit. Ibi ar notat pmo legē euā gelice nobil' dicitio: cū dr Qui p. i. le. p. li. Scōdo ei' vitil' executio: cū dī. nō au. obl. fa. zē. Tertio desiderabil' retributio: cū dr Hic bñs i factō s. erit De pñio. ij. Coz. ij. Ibi spūs dñi: ibi libras. De scōdo z tertio Jo. vij. Si māserit i fōmone meo: pē discipli mōeritis. et co. vi. z p. li. vos.

Petite z acci. zē.

Prim' ar. An sit aliqd defmiate pe/ rēdū a deo in orōne: Q. nō. qz i gno/ ram' qd nob sit expedies. Cōtra Bar. vj. docuit nos chīs defmias petitiōnes facere in orōne dñica. Rūdet Rich. in iij. di. xv. Quedā sūt qbz n̄ possum' male vitil' pte: grā: z glia. et talia sūt defmi nate petēda in orōne. Quedā sūt qbz bñ z male possum' vitil' sic hie diuitias: vxorē: z filios z hmōi. Et talia nō sūt determinate petēda: sed sub dicitioe. s. si de' pūder illa ad salutē nram vitilia. Quedāz aut sūt qbz bñ vitil' nō possum': sicut sūt petā. Et talia nullo mō sūt petēda. Dec Rich. Pro fund. Nihil est desiderandū aut petēdū h̄ honestatē. vñ dr Tull. li. de amicitia. Ab amic' honesta petam'. Vñ nec bona cor/ poris: puta sanitatē debem' petere: nisi p qnto subseruire pōt anie nre sanitati. Ido cōuenientissime dr Juuenal. Orandū ē vt sit mens sana in coipe sano. Cū itaqz qrit An sit aliqd zē. Dic rñ. vt s. De hmōi cū itez sum' infra dicitur. vix ser. vij. Expe/ spōtione itaqz patet q nō d̄ frenis aut cor poralib' pncipalr orare debem': sed p ce/ lestib' z spūalib'. Audite q nec orare nec vouere scit' nisi p coipe: p terrenis. et pro sia nihil. imo qd petus ē mlti aliqn a deo petūt cōplēctū maloz desiderioz z nō cūmēri pñioz. Tal' ē ozo deo execrabilis Ille aut bñ orat q vt dr Aug. orādo deuz qrit. In orōne itaqz cor surū hie dēm': vt sit ozo oino igne charitat' succēsa. Redo/ let qppe thūs igne succēsu: repostū pō nul lū dat odorē. Sic ozo igne charitat' succē

sa apud deū redolet. Figura Aueri. xvj preceptū fuit tollere thuribuluz: z hausto igne de altari: mitti incensum desup. Sp̄ ritualr p thuribulū subaudi cor nrm. Per ignē de altari subaudi charitates de altari cruc' acceptā. p incensum pō orōnem. Ps. Dirigat ozo mea sicut incēsum zē.

Secūdus ar. In pced. zē. Hic d̄ vitil' itate orōis q mltā z mag' ē. Jac. vl. Vltū valet dep. iusti assidua. Et addu/ cit exēplū de Helia. Vide ibi. Jo Ber. Nemo quipēdat orōnem suaz: qm ipse ad que oram' nō parupēdit eā. sed aut da/ bit qd petim': aut qd nouit vitlius. Sūt aut ad pñs p̄siderande tres orōnis vitili/ dates. Est em oratio

Placatiua
Lucratiua
Defensiuua

Primo est placatiua. s. ire dei. Vñ Exod. xxxij. Moyses p orōnem placauit irā dei p p̄lo q vitulū adorauerat. Et Aue. xvj. Harō p p̄lo deprecatus ē et plaga cessauit. Et Jone. ij. Aniuite clamātes ad dñm: iram dei placauerūt. Sic z vos nūc ad deū clamet' orātes: vt placet' irā dei que postmodū. s. p' mortē iplacabil' erit. Eze. vij. Nō parceret ocul' me' neqz miserebor.

Secōdo est lucratiua. s. venie: grē: z glie. Vñ orātib' aplis dat' ē spūscūs. et Lu. xj. N̄ vī celest' dabit spm bonuz petētib' se. Tertio est defensiuua. s. h̄ ostiles ne/ qrias. qd figuratū est Exo. xvij. in pugna iust' h̄ amalech que moyses orōne deuicit. Chryz. Scabat moyses in mōte n̄ armis sed p̄tib' pugnaturus: sic moyse orante vi ctoria: cessante mesticia: p̄seuerāte p̄ce/ p̄se uerās victoria roborat. Quis em iustozū nō orādo pugnauit: q̄s non hostē orando deuicit. Propterea etiā dr Tob. iij. Hoc aut p certo h̄z ois q colit te z orat te quia vita ei' si fuerit in tribulatrione liberabit. Vñ ps. Ad dñm cū tribularer clamau: z exaudiuit me. Exemplum aut notabile quō ozo defēdit h̄ spūales inimicos. Nar rat Gre. in. iij. dial. Theodor' valde inq̄ et' fuit: q in meo monasterio frēm suū ne/ cessitate mag' q̄ volūtate secut' ē. Cui m̄ m̄ū que erat siq̄s ei d̄ salute sua loqref. Cū aut pduct' fuisset ad mortē in pestilē tia qdā q magnā grē vrbis rome p̄sup̄ta

Dominica. v. post Pasca

et extremū spm ageret / cōuenerūt frēs vt
et exiitū orādo pregerēt. Itaq; corp⁹ eius
ab extrema pte fuerat p̄mōrtuum. in solo
tm̄ pectore vital calor adhuc palpitabat.
fratres aut̄ tāto ceperūt obuiet⁹ orare q̄n̄
to videbant eum sub celeritate discedere.
Tūc repēte cepit clamare / magnisq; voci
bus orōnes eoz̄ interrūpere di. Recedite
recedite: Ecce diaconi ad deuorandū me
dat⁹ sum q̄ ppter vīaz p̄ntiā deuorare me
nō pōt. Caput meū tā in ore suo absorbu
it: date locū vt faciat qd̄ est factur⁹. Tūc
frēs ceperūt dicere. Quid est qd̄ loq̄r⁹ fra
ter: Signū cruc⁹ tibi imp̄me. Rūdebat cū
magnis clamorib: di. Volo me signare:
sed nō possum: q; hui⁹ draconis squamis
p̄mōrt. Tūc frēs in terrā p̄strati ceperunt
vehemēt⁹ pro ei⁹ creptiōe orare. Et ecce
subito eger cū magnis vocib: cepit clama
re: di. B̄nas ago. Ecce draco q̄ ad me de
uorandū venerat fugit / vīis orōnib: expul
sus stare nō potuit: p̄ p̄ctis meis interce
dit q; p̄uertit pat⁹ sum et fūdīt⁹ habitum
relinq̄re secularē. Postq; p̄o ad deu⁹ toto
corde p̄uersus est / deniq; flagellis attrit⁹:
tunc ei⁹ ania carne soluta est. Vñ patet q
oratio est p̄ spūales neqtias defensiuā. p̄
pterea etiā dicebat saluator: Matt. xxvj.
Vigilate et orate ne intret⁹ in tētatōez. i.
ne sup̄emini.

Tertiar. Aud. rē. Cauete q̄ ne tot et
tāt⁹ bonis ppter orādī negligentiam
p̄ueni. Dicit em̄ regula iur⁹. Dānū quod
q̄s sua culpa sentit / sibi nō aliter d̄z iputa
re. ff. de re. iu. l. Qd̄ q̄s. Priuationē itaq;
grē et alioz spūaliū nō d̄z q̄s iputare diu
ne seueritati: sed sue seueritati. Et. xj. q. ij.
Audi. Pone casum de eo q̄ negligit pete
re a rege misericordiam et grām / cū tñ cert⁹ sit
regē esse benignū. q̄ idēre merito p̄uatur
reg⁹ grā rē. Expone notādo q̄ de⁹ est be
nignissim⁹ oib: ad se redeūtib: Ezech.
xviij. Nolo mortē peccōris: sed vt magis
p̄uertat et viuat.

Dñica. v. post pasca Sermo tertius

Petite et acci
rē. Siquis putat se religioz eē
nō refrē. linguā suā: s; tē. cor suū
hui⁹ yana est religio. Religio mū. et ima.

apd̄ de. et pa. hec ē: vīst. pu. et vī. in tri. eoz:
et ima. se custo ab h̄ secto. Jac. j. Sic fa
ciētes petūt et accipiunt. In illis aut̄ p̄bis
ostēdit brūs Jacobo tria p̄tinere ad verā
Primū est lingue refrenā / (religiōe.
tio. cum dr. Siquis putat rē.

Secūdo misericōdie exhibitio. cū dr. Reli.
Tertiu inocē / (mū. rē. ē visitare rē.
tie obseruatio. cū dr. et ima. se custo. rē.
De p̄mo Eccl. xxvij. Attende ne forte
labar⁹ in lingua. De secūdo glo. Amb. sup
illō. j. Tim. iij. Pletas ad oia vñl⁹ dicit.
Dis sūma discipline ch̄riane in misericōdia et
pietate ē. De tertio ps. Nō p̄uab bonis
eos q̄ abulāt in inocētia rē. Petite rē.

Prim⁹ ar. An nob̄ sit vñl⁹ et expedi
ens orare sc̄tōs: Q; nō. De⁹ ē misē
ricordior q̄ q̄cūq; sc̄tūs. Lōtra: est vīus
ecclie. Rñ. Bona. in. iij. di. xlvj. q̄ de
vñl⁹ et de⁹ etiā decreuit q̄ sc̄tōs regare /
mus p̄p̄ triplicē cām. P̄tio p̄p̄ n̄ras ino
piam. Sum⁹ em̄ inopes in merēdo: vt sic
vbi n̄ra nō sup̄erit̄ menta: patrocinetur
aliena. Inopes in p̄tēplando: vt q̄ nō pos
sum⁹ asp̄icere sūmā lucē in se: asp̄iciam⁹ in
sc̄tis. Inopes etiā in amādo: q; miser hō
aliqui se sentit mag⁹ affici ad vñl⁹ sc̄m q̄
circa deū. iō dñs cōpassus n̄re iopie volu
it nos rogare sc̄ōs. Ille ergo qui erat in /
dign⁹ apd̄ deū: aliqui rogādo sc̄ōs effici
dign⁹ Sc̄do p̄p̄ sc̄tōz gliaz. q; de⁹ vult
sc̄ōs suos gl̄ficare. Vñ p̄ ipos vult mi
rabilia facere vt eos laudem⁹. Et nō tñ
h̄ p̄ sup̄mos sc̄ōs: s; etiā p̄ifimos. Ter
tio p̄p̄ dei reuerentiā: vt peccō: q̄ deū offen
dit q̄si nō audeat deū in p̄pria p̄sona adire
s; amīcoz p̄iocīna iplozare. Et p̄ h̄ patz
rñtio ad obiectū: q; bonuz est aliqui a deo
resistere ob reuerentiā. hec Bon. Pro sū
damto. Spandū est dū viuim⁹ n̄ras p̄ces
apd̄ deū mltā valere. Qui. d̄ p̄oto. Dū p̄
bet faciles adit⁹ venerabile replū Spera
dū est n̄ras posse valere p̄ces. Et h̄ ex no
bis n̄ possum⁹ qd̄ necessariū est obtinere:
nō tñ est despandū. q; neq; h̄ est nob̄ ipos
sibile qd̄ p̄ sc̄ōs possū⁹ obtinere. Dicit em̄
Arist. ij. Eth. Que p̄ amicos possumus:
etiā p̄ nos aliq̄l⁹ possū⁹. S; q̄rit: qd̄ op⁹
est rogare sc̄ōs: cū de⁹ sit misericordior:
Dic rñ. vt s. Et q̄ p̄clude qm̄ duotissime
implozāda sunt suffragia sc̄ōz. B̄t. ter.